

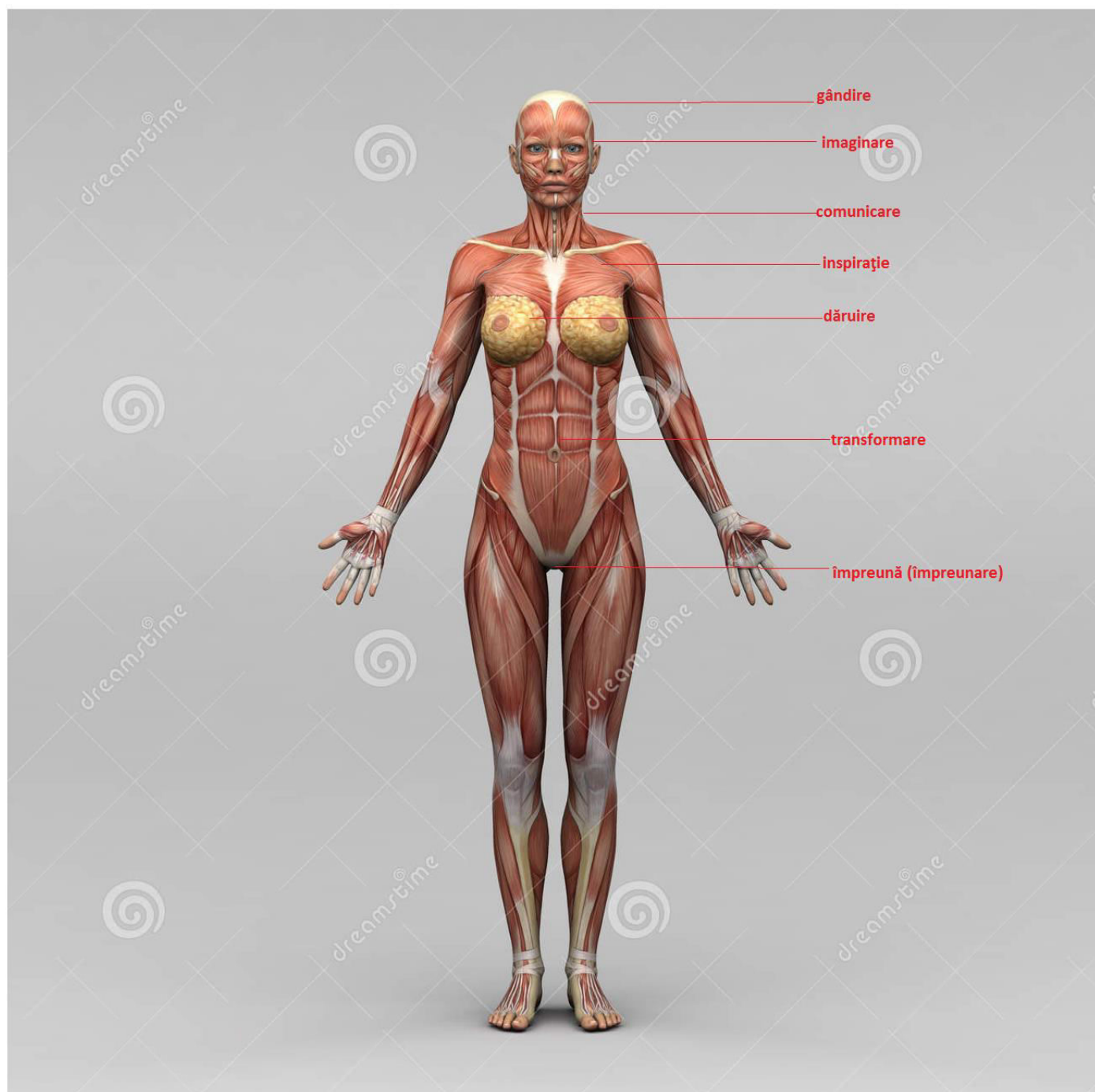
13.ARHITECTURA CORPULUI UMAN

Arhitectura corpului uman are o reprezentare pe harta mentală, care este specifică speciei și contribuie la rezolvarea programelor de selecție genetică și funcțională.

Arhitectura corpului uman este proiectată să respecte anumite funcționalități specifice necesare funcționării și reproducerii. Din acest motiv apar corelații pe care le putem recunoaște între funcționalitate, scop și arhitectură anatomică. Putem astfel recunoaște pe nivele scopurile uneori multiple ale părților funcționale anatomice, de exemplu „transformare” (hrana se transformă în energie, iar ovulul fecundat se transformă în copil) sau „dăruire”, (femeia dăruiește lapte copilului dar și suflet cu multă dragoste).

Legătura dintre plămâni și inspirație este de asemenea neașteptată, dar fără un raport suplimentar de oxigen în sânge nici inspirația intelectuală sau artistică nu apare.

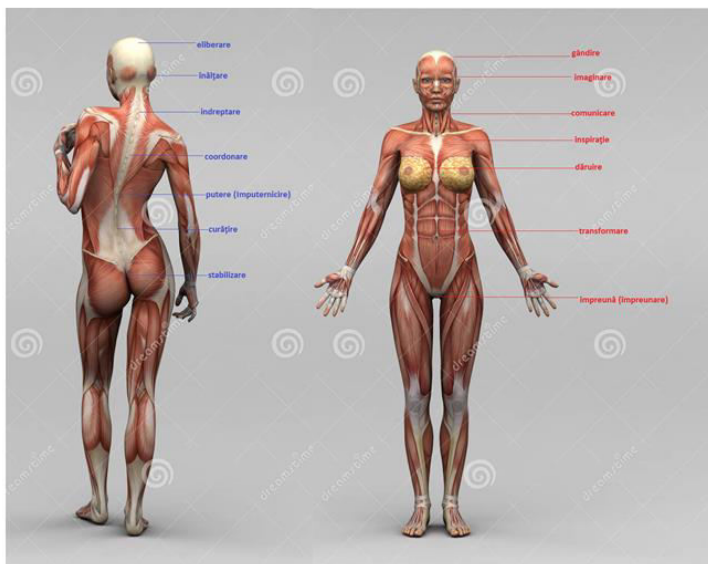
Aceste tipuri de corelații pot fi făcute pentru toate cazurile prezentate mai jos:

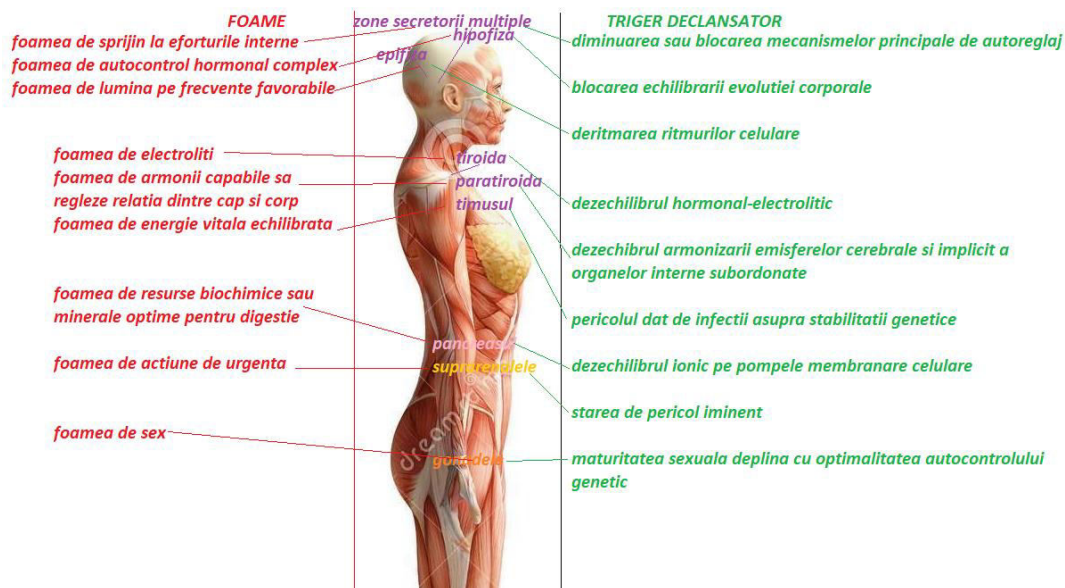

Aceeași situație se poate descoperi și în partea dorsală a corpului. Mărimea bazinului este cea care dă stabilitate corpului. Diafragma este cea care dă putere.

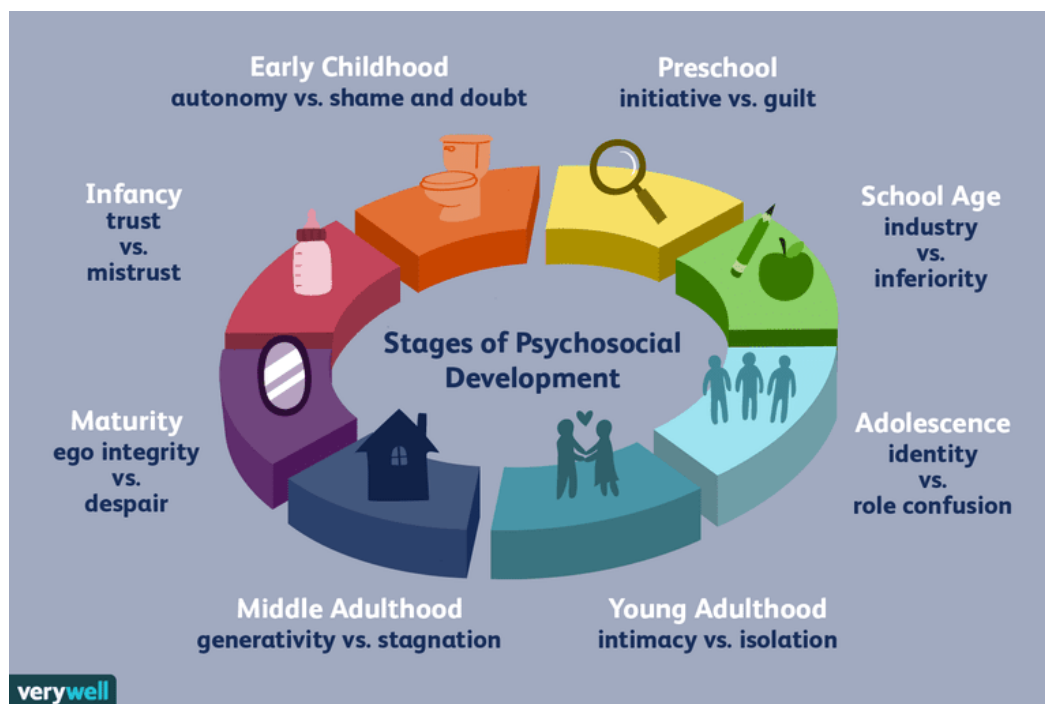
eliberare-----gândire
 înălțare-----imaginare
 îndreptare-----comunicare
 coordonare-----inspirație
 putere (împuternicire)-----dăruire
 curățire-----transformare
 stabilizare-----împreunare

Corelarea celor două scheme funcționale arată că nimic dintr-o parte nu este independentă de cealaltă parte. De exemplu împreunarea depinde de stabilizare; oamenii fac copii după ce au asigurat condițiile de stabilitate a existenței.

Această semantică a organismului uman se produce datorită unor programe hormonale și a unor nevoi ce se declanșează la anumite semnale (foame).

Programele de dezvoltare semantică și organică creează comportamente ce sunt de asemenea încadrabile în structurile societății și a reacțiilor de selecție sau promovare genetică și socială.

Înțelegerea completă a structurilor informaționale specifice corpului uman, iar ulterior a oricărei alte specii cere atât utilizarea unor instrumente de analiză și procesare optimizate cât și îmbunătățirea logicilor și a nivelelor de granulație a corelării informațiilor.

Procesarea mulțimii de informații din domeniul medical și biologic, biofizic, biochimic, sau altele se poate face doar cu ajutorul inferențelor logice și a inteligenței artificiale construite cu ajutorul spațiului coerent al informațiilor, a logicilor multiple și a fractalilor algebrici.

Rolurile potențiale pentru care sunt croiți oamenii se pot înțelege analizând arhitectura corpului uman. Fiecare specie a fost destinată unei „profesii” necesare echilibrului ecosistemic și obținerii amprenteii ecologice nule. Încă nu știm mai nimic despre aceste profesii ale

speciilor, căci încă nu am analizat subiectul, neluând încă în considerație parteneriatul și cooperarea ca model de lucru. Putem însă să recunoaștem câte ceva dintre cele pe care le oferă spațiul semantic și care sunt comune diferitelor specii.